IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Kultury i Środków Przekazu (nr 63)**

z dnia 14 września 2021 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Kultury i Środków Przekazu (nr 63)

14 września 2021 r.

Komisja Kultury i Środków Przekazu, obradująca pod przewodnictwem posła **Piotra Babinetza (PiS)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza (druk nr 1136);

– pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza (druk nr 1317);

– pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza (druk nr 1355).

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Joanna Góral, Julia Popławska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Katarzyna Abramowicz, Maria Iwaszkiewicz** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dzień dobry państwu. Otwieram posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu.

Stwierdzam kworum.

Stwierdzam przyjęcie protokołów z posiedzeń Komisji od 57. do 62. wobec niewniesienia do nich zastrzeżeń.

Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia obejmuje następujące punkty. Punkt pierwszy to pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza (druk nr 1136). Punkt drugi to pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza (druk nr 1317). Punkt trzeci to pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały w sprawie ustanowienia roku 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza (druk nr 1355). Czy są uwagi do porządku obrad? Nie ma, nie słyszę. Stwierdzam, że porządek dzienny został przyjęty.

Proponuję, żeby po przeprowadzeniu pierwszych czytań projektów, na podstawie art. 40 ust. 4 regulaminu Sejmu, ze względu na wspólną tematykę projektów uchwał Komisja wyraziła zgodę na wspólne ich rozpatrzenie oraz sporządzenie wspólnego z nich sprawozdania. Czy jest sprzeciw wobec takiego sposobu procedowania? Nie ma, nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja podjęła uchwałę o wspólnym rozpatrzeniu projektów i sporządzaniu wspólnego z nich sprawozdania.

W takim razie przechodzimy do punktu pierwszego. Proszę pana posła Mieczysława Kasprzaka o uzasadnienie projektu uchwały z druku nr 1136. Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Mieczysław Kasprzak (KP) – spoza składu Komisji:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Szanowna Komisjo, otóż w imieniu...

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Przepraszam na chwileczkę, panie pośle. Ponieważ tutaj jest trochę kiepsko z akustyką, bardzo proszę o wyciszenie rozmów, żebyśmy mogli wysłuchać pana posła Mieczysława Kasprzaka. Proszę bardzo.

Poseł Mieczysław Kasprzak (KP) – spoza składu Komisji:

W imieniu grupy posłów mam zaszczyt reprezentować przedstawiony projekt uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie ustanowienia roku 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza. Pozwolę sobie przeczytać projekt uchwały, którą przedstawiliśmy: „Ignacy Łukasiewicz urodził się w 1822 roku we wsi Zaduszniki w zubożałej rodzinie szlacheckiej. Po ukończeniu 4 klasy gimnazjum wstąpił do tajnej organizacji patriotycznej i pod zarzutem nielegalnej działalności skierowanej przeciwko zaborcy austriackiemu został aresztowany w roku 1846.

W 1852 roku w Wiedniu uzyskał tytuł magistra farmacji i wrócił do pracy w aptece Piotra Mikolascha, gdzie objął stanowisko prowizora. W latach 1852–1853 wspólnie z Janem Zehem prowadził na zapleczu apteki badania nad ropą naftową. 31 lipca 1853 roku w szpitalu na lwowskim Łyczakowie zapłonęły po raz pierwszy lampy naftowe. Datę tę uznaje się za powstanie polskiego przemysłu naftowego.

W 1854 roku wspólnie z Tytusem Trzecieskim założył pierwszą na świecie spółkę naftową, która zaczęła wydobywać i eksploatować ropę w Bóbrce koło Krosna. W 1856 roku dzięki uzyskaniu znaczących ilości ropy Łukasiewicz założył w Ulaszowicach pierwszą na ziemiach polskich destylarnię ropy naftowej. Łukasiewicz cały czas pracował nad udoskonaleniem przetwórstwa ropy, efektem czego były nagrody za eksponowane produkty naftowe.

Wspierał finansowo ruchy narodowo-wyzwoleńcze, budowę szkół, kościołów oraz infrastruktury drogowej. Na kopalni Bóbrka założył tzw. kasę bracką, czyli system ubezpieczeń pracowników kopalni. Za działalność charytatywną papież Pius IX w 1873 roku nadał mu tytuł szambelana papieskiego i odznaczył Orderem Św. Grzegorza.

Zmarł w Chorkówce 7 stycznia 1882 roku. W roku 2022 przypada 140. rocznica śmierci znanego na całym świecie wynalazcy i pioniera przemysłu naftowego w Europie. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, uznając doniosłą rolę dokonań Ignacego Łukasiewicza, ustanawia rok 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza.”.

To jest projekt uchwały, którą przedstawia grupa posłów, Klub Parlamentarny Koalicja Polska – Polskie Stronnictwo Ludowe, Unia Europejskich Demokratów, Konserwatyści.

Pragnę również dodać, że Politechnika Rzeszowska w Rzeszowie nosi imię Ignacego Łukasiewicza, co – jak myślę – jest bardzo istotne i znaczące dla uczelni, żeby uczcić wspomniane obchody. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo panu posłowi. Otwieram debatę ogólną o projekcie. Czy są pytania? Jeżeli nie ma – rozumiem, że sprawa jest oczywista – to stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu uchwały.

Teraz proszę pana posła Marka Rząsę o uzasadnienie projektu uchwały z druku nr 1317. Proszę bardzo, panie pośle.

Poseł Marek Rząsa (KO) – spoza składu Komisji:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w imieniu Klubu Parlamentarnego Platforma Obywatelska – Koalicja Obywatelska mam zaszczyt przedstawić projekt uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie ustanowienia roku 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza, ale zanim go przedstawię, chciałbym przeprosić, ponieważ w pierwszym dokumencie, który został przesłany do Komisji, znalazły się błędy literowe, w datach. Chciałbym za to przeprosić. Jednocześnie chciałbym przedstawić Wysokiej Komisji projekt, który zawiera poprawki. Jeżeli projekt ten przejdzie do dalszego procedowania, każdy z członków Komisji oczywiście otrzyma nowy projekt.

Pozwolę sobie przedstawić projekt naszej uchwały: „W zaszczytnym programie Polaków, których działalność odcisnęła wielki pozytywny wpływ na rozwój naszej ojczyzny, jak również całego świata, znajduje się postać, której dokonania zasługują na szczególną uwagę – Ignacy Łukasiewicz. Urodził się 23 marca 1822 roku w Zadusznikach w rodzinie o silnych tradycjach patriotycznych. Wychowanie w poczuciu odpowiedzialności za ojczyznę w połączeniu z wielkim umysłem i determinacją sprawiło, że złotymi zgłoskami zapisał się na kartach historii zarówno naszego narodu, jak i całego świata. Po śmierci ojca – uczestnika Powstania Kościuszkowskiego – ze względu na ciężką sytu-

ację finansową rodziny musiał porzucić naukę w gimnazjum w Rzeszowie i rozpoczął pracę jako pomocnik aptekarski. Zajęcie to wywarło decydujący wpływ na przyszłe losy Ignacego Łukasiewicza, bowiem tu zaczął zgłębiać tajemnice farmacji i chemii. Zdobytą wiedzę i umiejętności rozwinął następnie w trakcie studiów farmaceutycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz w Wiedniu. Po studiach wrócił do pracy w lwowskiej aptece Piotra Mikolascha. W laboratorium przy tej aptece wspólnie z Janem Zehem przeprowadzili rafinację ropy naftowej, w wyniku której otrzymali naftę. Skonstruowana przez Łukasiewicza pierwsza lampa naftowa stanęła w oknie lwowskiej apteki, a datę 31 lipca 1853 roku, kiedy to w trakcie operacji w szpitalu na Łyczakowie po raz pierwszy wykorzystano oświetlenie naftowe w praktyce, uważa się za dzień narodzin przemysłu naftowego. Z inicjatywy Łukasiewicza w 1854 roku powstała pierwsza kopalnia ropy naftowej w Bóbrce, a w 1857 roku w Klęczanach pierwsza na świecie rafineria.

Ogromny sukces naukowy i biznesowy szedł w parze z wielkim oddaniem ojczyźnie. Za działalność na rzecz odzyskania niepodległości Ignacy Łukasiewicz został dwukrotnie aresztowany i uwięziony przez władze austriackie. Wspierał również mocno finansowo Powstanie Styczniowe, a po jego upadku udzielał schronienia i dawał pracę jego uczestnikom. Przez całe życie pomagał finansowo ruchom narodowo-wyzwoleńczym. W uznaniu jego wielkich zasług dla narodu polskiego już jako dojrzały człowiek pod koniec życia został wybrany na posła do sejmu galicyjskiego.

Ignacy Łukasiewicz wyprzedzał swoją epokę nie tylko na polu nauki, lecz także w działalności społecznej. Wprowadził nowoczesny system ubezpieczenia społecznego robotników, tzw. kasę bracką, zakładał kasy gminne udzielające niskooprocentowanych pożyczek, propagował sadzenie drzew owocowych, inicjował budowę szpitali, szkół, kościołów, dróg i mostów, osobiście finansując wiele z nich. Stał na czele Towarzystwa dla Opieki i Rozwoju Przemysłu i Górnictwa w Galicji, później znanego jako Krajowe Towarzystwo Naftowe.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, oddając hołd tej wybitnej postaci w 200-lecie jej urodzin, w uznaniu zasług na polach rozwoju światowej gospodarki, zaangażowania niepodległościowego oraz troski o współobywateli, ustanawia rok 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza.”.

Gwoli uzupełnienia chciałbym jeszcze dodać, że być może w procedowanym jednym z projektów uchwały powinien znaleźć się również zapis, że na zapoczątkowanym przez Łukasiewicza procesie destylacji ropy naftowej bazuje współcześnie bardzo wiele gałęzi gospodarki, gałęzie przemysłu chemicznego, kosmetycznego oraz nowoczesnych technologii, co tylko świadczy o ponadczasowym znaczeniu jego działalności i wynalazków. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo panu posłowi. Otwieram debatę ogólną o projekcie. Czy są pytania, uwagi? Nie ma. Myślę, że uwaga pana posła Marka Rząsy jest jak najbardziej słuszna. Myślę, że w trakcie szczegółowych prac nad projektem możemy wnieść uzupełnienie, które pokazuje, że dorobek Łukasiewicza jest bardzo ważny również współcześnie w światowym przemyśle. W takim razie stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu.

Teraz przedstawię uzasadnienie projektu uchwały z druku nr 1355. Myślę, że sprawa właściwie jest oczywista, jeśli chodzi o znaczenie Ignacego Łukasiewicza. Może wzorem poprzedników też postaram się szybko odczytać projekt uchwały z druku nr 1355 w sprawie ustanowienia roku 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza: „W marcu 2022 roku przypada 200. rocznica urodzin, a w styczniu 140. rocznica śmierci Ignacego Łukasiewicza, twórcy światowego przemysłu naftowego.

Ignacy Łukasiewicz urodził się w Zadusznikach pod Mielcem. Działał we Lwowie, gdzie razem z Janem Zehem w procesie destylacji ropy naftowej wydzielił z niej naftę, a także w Gorlicach, Jaśle i Krośnie. W powiecie krośnieńskim w Bóbrce współpracując z Tytusem Trzecieskim i Karolem Klobassą-Zrenckim, utworzył w 1854 roku pierwszą na świecie kopalnię ropy naftowej. Z kolei w Ulaszowicach, w Polance, a później w Chorkówce uruchomił rafinerie ropy naftowej. Zmarł w Chorkówce, a pochowany jest w Zrę-

cinie koło Krosna. Był też farmaceutą i wynalazcą lampy naftowej. W 1853 roku przy świetle lampy naftowej skonstruowanej przez niego wykonano pierwszą nocną operację w szpitalu we Lwowie. Jako twórca przemysłu naftowego Ignacy Łukasiewicz wyprzedził Amerykanów i Rumunów.

Ignacy Łukasiewicz angażował się w działalność niepodległościową, za konspirację w okresie Powstania Krakowskiego był więziony przez Austriaków, wspierał Powstanie Styczniowe, później udzielał schronienia jego uczestnikom. Był też posłem na Sejm Krajowy, radnym krośnieńskiej Rady Powiatowej, pełnił wiele funkcji społecznych. Jako wielki filantrop fundował szkoły, kościoły, drogi i mosty. Utworzył Towarzystwo Zaliczkowe w Krośnie, organizował kasy zapomogowe, które jako pierwsze takie instytucje w Europie zabezpieczały robotników na wypadek choroby czy inwalidztwa. Dbał również o rozwój oświaty i kultury oraz edukację pracowników przemysłu naftowego.

Jako twórca i organizator przemysłu naftowego Ignacy Łukasiewicz doprowadził do rozwoju Podkarpacia, a stopniowo znacznej części polskich ziem pod zaborami, tworząc bardzo wiele miejsc pracy i podnosząc znacznie poziom życia mieszkańców. Jego liczni następcy – przemysłowcy naftowi doprowadzili do rozkwitu tej gałęzi polskiej gospodarki. Także dzisiaj jest patronem przemysłu naftowo-gazowniczego i rafineryjnego w Polsce, a jego dziedzictwo powinno być mocno i stale rozwijane oraz propagowane w Europie i na świecie.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, szczególnie ze względu na wielkie i niezwykłe zasługi Ignacego Łukasiewicza dla przemysłu i gospodarki Polski, a także jego zaangażowanie w walkę o niepodległość ojczyzny oraz dbałość o pracowników, ustanawia rok 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza, twórcy przemysłu naftowego.”.

Otwieram debatę ogólną także i o tym projekcie. Czy są pytania? Jeżeli nie ma, stwierdzam zakończenie pierwszego czytania.

Komisja podjęła uchwałę o wspólnym rozpatrzeniu projektów i sporządzeniu wspólnego z nich sprawozdania. Jako projekt wiodący proponuję projekt z druku nr 1355, przy czym przygotowałem wariant z uzupełnieniami, który zawiera także fragmenty uchwał z dwóch pozostałych druków tak, żeby de facto mógł powstać projekt, który zawierałby w sobie najważniejsze wątki z wszystkich trzech projektów uchwał. Pytanie, czy jest zgoda na takie procedowanie? Proszę bardzo, pani poseł Joanna Senyszyn.

Poseł Joanna Senyszyn (Lewica):

Rzeczywiście jest to chyba dosyć niekontrowersyjny patron roku. Niemniej mam uwagę, że bardzo często wszystkie uchwały zaczynamy bardzo szkolnie, podręcznikowo: urodził się czy też przypada dwusetna rocznica. Muszę powiedzieć, że bardzo mi się podoba mniej banalny początek z druku nr 1317: „W zaszczytnym gronie Polaków, których działalność odcisnęła..., itd.”. Proponuję, żeby zacząć właśnie w ten sposób. Co do dalszych elementów nie mam specjalnych uwag. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo, pani poseł. W mojej propozycji – jeżeli będziemy ją procedowali tak, jak proponuję – właśnie zdanie o tym, że Ignacy Łukasiewicz należy do zaszczytnego grona Polaków, jest drugim zdaniu projektu. Proszę bardzo, pan poseł Mieczysław Kasprzak.

Poseł Mieczysław Kasprzak (KP) – spoza składu Komisji:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, proponuję jednak chronologicznie. Ponieważ projekt z druku nr 1136 był pierwszym projektem, który został zgłoszony, proponuję potraktować go jako projekt wiodący. Tak byłoby bardzo logicznie i może sprawiedliwie.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Chronologia nie zawsze świadczy o sprawiedliwości, ale jakoś musimy... Proszę bardzo, pan przewodniczący Marek Suski.

Poseł Marek Suski (PiS):

Szanowni państwo, pan przewodniczący powiedział, że przygotował kompilację wszystkich projektów. Może pan przewodniczący przeczyta ową kompilację. Może spełnia ona większość oczekiwań. Wtedy pracowalibyśmy już nad tekstem przepracowanym wspólnie.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Wobec tego może tak zróbmy, że odczytam ewentualną wersję, która jest kompilacją wszystkich trzech. Zawiera jeszcze uzupełnienie dotyczące siostry Ignacego Łukasiewicza. Jeżeli można, odczytam projekt, propozycję projektu uchwały: „W marcu 2022 roku przypada 200. rocznica urodzin, a w styczniu 140. rocznica śmierci Ignacego Łukasiewicza, twórcy światowego przemysłu naftowego. Należy on do zaszczytnego grona Polaków, których działalność odcisnęła wielki i pozytywny wpływ na rozwój naszej ojczyzny, jak również całego świata.

Ignacy Łukasiewicz urodził się w Zadusznikach pod Mielcem w zubożałej rodzinie szlacheckiej o patriotycznych tradycjach. Po śmierci ojca – uczestnika Powstania Kościuszkowskiego ze względu na sytuację finansową musiał porzucić gimnazjum w Rzeszowie i podjąć pracę jako pomocnik aptekarski. Zdobytą wiedzę i umiejętności rozwinął w trakcie studiów farmaceutycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz w Wiedniu. Działał we Lwowie, pracując w aptece Piotra Mikolascha, gdzie razem z Janem Zehem w procesie destylacji ropy naftowej wydzielił z niej naftę. Pracował także w Gorlicach, Jaśle i Krośnie. W powiecie krośnieńskim, w Bóbrce współpracując z Tytusem Trzecieskim i Karolem Klobassą-Zrenckim, utworzył w 1854 roku pierwszą na świecie kopalnię ropy naftowej. Z kolei w Ulaszowicach, w Klęczanach, w Polance, a później w Chorkówce uruchomił rafinerie ropy naftowej. Jako twórca przemysłu naftowego Ignacy Łukasiewicz wyprzedził Amerykanów i Rumunów. Był też wynalazcą lampy naftowej. W 1853 roku przy świetle skonstruowanej przez niego lampy naftowej wykonano pierwszą nocną operację w szpitalu na Łyczakowie we Lwowie. Zmarł w Chorkówce, a pochowany został w Zręcinie koło Krosna.

Ignacy Łukasiewicz wraz ze swoją siostrą Emilią Stacherską angażował się w działalność niepodległościową, za konspirację w okresie Powstania Krakowskiego był więziony przez Austriaków. Wspierał finansowo Powstanie Styczniowe, a później udzielał schronienia i umożliwiał pracę jego uczestnikom. Był też posłem na Sejm Krajowy i radnym krośnieńskiej Rady Powiatowej, przewodził Krajowemu Towarzystwu Naftowemu. Pełnił wiele funkcji społecznych. Jako wielki filantrop fundował szkoły, szpitale, kościoły, drogi i mosty. Utworzył Towarzystwo Zaliczkowe w Krośnie. Organizował kasy zapomogowe, które jako pierwsze takie instytucje w Europie zabezpieczały robotników na wypadek choroby czy inwalidztwa. Jako pierwszą założył w kopalni Bóbrka kasę bracką, czyli nowoczesny system ubezpieczeń społecznych robotników. Dbał również o rozwój oświaty i kultury oraz edukacją pracowników przemysłu naftowego. Za działalność charytatywną papież Pius IX nadał mu tytuł szambelana papieskiego i odznaczył go Orderem Św. Grzegorza Wielkiego.

Jako twórca i organizator przemysłu naftowego Ignacy Łukasiewicz doprowadził do rozwoju Podkarpacia, a stopniowo znacznej części polskich ziem pod zaborami, tworząc bardzo wiele miejsc pracy i podnosząc poziom życia mieszkańców. Jego liczni następcy – przemysłowcy naftowi doprowadzili do rozkwitu tej gałęzi polskiej gospodarki. Także dzisiaj jest patronem przemysłu naftowo-gazowniczego i rafineryjnego w Polsce, a jego dziedzictwo powinno być mocno i stale rozwijane oraz propagowane w Europie i na świecie.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, szczególnie ze względu na wielki niezwykłe zasługi Ignacego Łukasiewicza dla przemysłu i gospodarki Polski, a także jego zaangażowanie w walkę o niepodległość ojczyzny oraz dbałość o pracowników, ustanawia rok 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza, twórcy przemysłu naftowego.”.

Tutaj gdyśmy poszli przedstawionym tropem, w przedostatnim akapicie należałoby dołożyć jeszcze zdanie czy sformułowanie – może takie, a może nieco zmienione – które proponował pan poseł Marek Rząsa. Moim zdaniem w ten sposób moglibyśmy pogodzić najważniejsze wątki ze wszystkich trzech projektów. Poddaję pod rozwagę Wysokiej Komisji taki kierunek działania. Proszę bardzo, pan poseł Piotr Adamowicz.

Poseł Piotr Adamowicz (KO):

Dziękuję, panie przewodniczący. Panie przewodniczący, świetnie rozumiemy, koleżeństwo też rozumie, o co chodzi, tylko że mamy do czynienia także z kwestią formalną,

a mianowicie czyj projekt, której grupy posłów będzie tzw. projektem wiodącym. W zasadzie o to chodzi w tej chwili.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Tak, tylko że projekt zaproponowany przez pana posła Mieczysława Kasprzaka jest jednak znacznie krótszy. Byłoby wtedy więcej przebudowy, gdybyśmy chcieli to wszystko pogodzić. Myślę, że wersja, którą przedstawiłem, wszystko... Jeżeli jeszcze czegoś brakuje z pozostałych projektów, możemy to w każdej chwili uzupełnić, tylko najpierw musimy podjąć decyzję co do formalnie wiodącego projektu. Proszę bardzo, pan poseł Jarosław Rzepa.

Poseł Jarosław Rzepa (KP):

Panie przewodniczący, szanowne panie i panowie posłowie, myślę, panie przewodniczący, że można by się było pogodzić albo znaleźć kompromis. Gdyby projektem wiodącym był projekt, który był pierwszy, ustosunkowalibyśmy się do tego, co pan zaproponował.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Proszę bardzo, pani przewodnicząca Bożena Żelazowska.

Poseł Bożena Żelazowska (KP):

Przychylam się, panie przewodniczący, koleżanki i koledzy, do słów panów posłów Jarosława Rzepy i Mieczysława Kasprzaka, żeby projekt, który był tutaj przedstawiany jako pierwszy, był też projektem wiodącym. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Może tak. Jest pytanie do Biura Legislacyjnego. Jeszcze pan poseł Przemysław Drabek.

Poseł Przemysław Drabek (PiS):

Panie przewodniczący, rozumiem motywacje, jednak wydaje mi się, że najrozsądniej... Propozycję przedstawioną przez pana przewodniczącego chyba najłatwiej możemy przepracować i zrobić z niej projekt, który będzie optymalnym projektem. Niestety, czasami tak się zdarza, że będziemy przestawiać szyk zdania, przecinki. Będzie to zbyt trudne do przepracowania na bazie pierwszych projektów. Oczywiście jest to do zrobienia, ale uważam, że sensownym, łączącym wszystkie projekty był ostatni przedstawiony projekt. Daje on nam możliwość wykorzystania pracy, którą przedstawił pan przewodniczący. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo panu posłowi. Mam pytanie do Biura Legislacyjnego. Projekt – tylko żeby nie pomylić numerów druków – nr 1136 i projekt nr 1355, oba mają pięć akapitów. Gdybyśmy jako wiodący przyjęli projekt z druku nr 1136, to czy możemy potem wprowadzać kolejne akapity z tej wersji, którą przedstawiłem do końcu?

Legislator Katarzyna Abramowicz:

Możemy pracować akapitami i wprowadzać dodatkowe akapity jako poprawki, ponieważ założenie jest takie, że nie można przyjąć jednej poprawki jako całego tekstu, dlatego że później nie możemy już nad nią pracować. Mamy dwa wyjścia. Albo zrobimy w ten sposób, że będziemy pracować akapitami na wybranym projekcie uchwały, tak naprawdę wszystko jedno na którym, albo będziemy pracować nad pewną propozycją poprawki. Dopiero jak uzyskamy ostateczny kształt, Komisja przyjmie ją w głosowaniu jako już uzgodnioną.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Jeżeli dobrze rozumiem, możemy zrobić tak. Jako projekt wiodący przyjęlibyśmy projekt z druku nr 1136, przedstawiony przez posła Mieczysława Kasprzaka, a potem po kolei wprowadzilibyśmy pięć akapitów z mojej propozycji, która łączy różne propozycje, plus zdanie pana posła Marka Rząsy. Czy może być coś takiego? Zgłaszał się pan poseł Marek Rząsa.

Poseł Marek Rząsa (KO) – spoza składu Komisji:

Chciałbym powiedzieć, że w każdym z projektów są zdania, które się powtarzają, są zwroty, które się powtarzają, tylko są ułożone inaczej chronologicznie. Myślałem,

że kompilacja jednak byłaby lepsza. Jeżeli jest taka propozycja pana przewodniczącego, rzeczywiście możemy to robić. Chciałbym także zwrócić uwagę na jedną rzecz. Wydaje mi się jednak, że z punktu widzenia językowego...

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Proszę o uwagę.

Poseł Marek Rząsa (KO) – spoza składu Komisji:

Z językowego punktu widzenia lepiej byłoby mówić, że Ignacy Łukasiewicz skonstruował lampę naftową, nie zaś ją wynalazł. Była to konstrukcja, nie odszukał tego, nie znalazł gdzieś na strychu, tylko skonstruował. Zdanie, o którym mówiłem, oczywiście w odpowiednim momencie przedstawię.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

W projekcie, który stanowi kompilację, owszem jest mowa o wynalazcy lampy naftowej. W następnym zdaniu jest mowa o skonstruowanej przez niego lampie naftowej. Myślę, że nie ma z tym problemu. Dobrze. W takim razie po to, żeby kompromisowo podejść do sprawy, gdyż myślę, że Ignacy Łukasiewicz, tak wielka postać, tak zasłużona dla Polski, jeżeli chodzi o działalność niepodległościową, a przede wszystkim jako twórca przemysłu naftowego, powinien nas tutaj mobilizować do wspólnej pracy, proponuję, żebyśmy przyjęli jako projekt wiodący projekt z druku nr 1136. Poszczególne akapity, jeżeli będzie na to zgoda, wprowadzalibyśmy zgodnie z moją propozycją, plus zdanie pana posła Marka Rząsy. Jeżeli przed przyjęciem całości projektu okazałoby się – wszyscy państwo dostaną teraz tę wersję – że któreś zdanie czy któreś słowa powtarzają się, że trzeba jeszcze coś poprawić, to będziemy mogli to zrobić. Czy byłaby zgoda na przyjęcie takiego trybu działania? Jeśli jest zgoda, to przystępujemy do rozpatrzenia projektu uchwały.

Jeżeli chodzi o tytuł, tutaj na szczęście nie ma różnic. Rozumiem zatem, że tytuł został przyjęty.

Teraz przechodzimy do akapitu pierwszego. Odczytam go. Siłą rzeczy pewne fragmenty w różnych projektach są w różnych akapitach. Teraz pierwszy akapit brzmiałby tak: „W marcu 2022 roku przypada 200. rocznica urodzin, a w styczniu 140. rocznica śmierci Ignacego Łukasiewicza, twórcy światowego przemysłu naftowego. Należy on do zaszczytnego grona Polaków, których działalność odcisnęła wielki i pozytywny wpływ na rozwój naszej ojczyzny, jak również całego świata.”. Czy jest zgoda, żeby tak brzmiał ów akapit? Rozumiem, że trzeba to będzie potraktować jako poprawkę. Proszę bardzo, pan poseł Jarosław Rzepa. Proszę bardzo.

Poseł Jarosław Rzepa (KP):

Panie przewodniczący, mam jedno pytanie. Czytając pierwsze zdanie, że w marcu przypada 200. rocznica urodzin, a w styczniu 140. rocznica śmierci, można trochę tak to zrozumieć, że styczeń jest po marcu. Być może zamieniając kolejność byłoby to bardziej... Nie wiem, czytam jakby styczeń był po marcu.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Byłoby chronologicznie, ale generalnie zawsze staramy się bardziej uczcić urodziny niż śmierć postaci.

Poseł Jarosław Rzepa (KP):

Mówię tylko, jak odczytuję pierwsze zdanie.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Słyszę tutaj od pani przewodniczącej, że tak jest lepiej. A zatem jeżeli można, zostawmy to tak. Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne.

Legislator Katarzyna Abramowicz:

Mamy uwagę bardziej językową. Może to troszkę pomoże. Proponujemy, żeby postawić myślnik po wyrazach „w styczniu”. Myślnikiem zastąpimy brakujący tutaj wyraz „przypada”. Będziemy mieć zapis: „przypada 200. rocznica urodzin, a w styczniu – 140 rocznica śmierci”.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dobrze, dobrze, jak najbardziej. Rozumiem, że przy pewnych wątpliwościach jest zgoda na taki zapis. Dziękuję bardzo. Był to pierwszy akapit.

Teraz drugi akapit: „Ignacy Łukasiewicz urodził się w Zadusznikach pod Mielcem w zubożałej rodzinie szlacheckiej o patriotycznych tradycjach.”. A może nie trzeba czytać, skoro wszyscy państwo mają. Dobrze. Czy są jeszcze jakieś uwagi językowe? Proszę bardzo, pan poseł Marek Rząsa.

Poseł Marek Rząsa (KO) – spoza składu Komisji:

Mimo wszystko, panie przewodniczący, proponuję, żeby zdanie: „Był też wynalazcą lampy naftowej” po prostu wykreślić. Wtedy całość brzmiałaby: „Jako twórca przemysłu naftowego Ignacy Łukasiewicz wyprzedził Amerykanów i Rumunów. W 1853 roku przy świetle” – nie wiem, czy świetle, powinni to rozstrzygnąć językoznawcy – „skonstruowanej przez niego lampy naftowej wykonano pierwszą nocną operację...” etc. Proponuję, żeby wykreślić krótkie czterowyrazowe zdanie o wynalezieniu. I tak zostaje sens, że lampa została przez niego skonstruowana.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dobrze. Wiem, że chodzi o niuans, czy był wynalazcą czy konstruktorem, ale możemy rozważyć zostawienie zdania: „Był też wynalazcą lampy naftowej”. W następnym zdaniu, żeby nie było powtórzeń, można zapisać: „skonstruowanej przez niego lampy wykonano”, gdyż wiadomo, że lampy naftowej. Może powtórzenie „lampy naftowej” i znów „lampy naftowej” tak trochę... Proszę bardzo, pani poseł.

Poseł Marek Rząsa (KO) – spoza składu Komisji:

Chodzi o słowo „wynalazek”.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Pani poseł Paulina Matysiak, proszę bardzo.

Poseł Paulina Matysiak (Lewica):

Chciałabym tylko dodać do dyskusji, że może... Zgadzam się z sugestią, żeby wykreślić krótkie zdanie. Może drugie zdanie przeredagować w taki sposób, żeby przedostatnie zdanie drugiego akapitu brzmiało: „W 1853 roku przy świetle wynalezionej przez niego lampy” albo „wynalezionej i skonstruowanej”, żeby w dwóch zdaniach obok siebie nie powtarzać tego, że był wynalazcą lampy.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Tylko że pan poseł polemizuje z określeniem „wynalazca”.

Poseł Marek Rząsa (KO) – spoza składu Komisji:

Wynaleźć to coś odszukać.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Wtedy bardziej byłby archeologiem. Dobrze, ale czy nie wystarczyłoby, żeby w następnym zdaniu już nie używać słowa „naftowej”, dlatego że wiadomo, iż chodzi o naftową. Być może to złagodziłoby... Używa się określenia „wynalazca”. Proszę bardzo, pani poseł Matusiak jeszcze raz.

Poseł Paulina Matysiak (Lewica):

Dodam jeszcze, że oczywiście możemy tutaj debatować nad tym, jaka jest różnica między skonstruowaniem a wynalezieniem. Intuicja podpowiada mi, że wynalezienie to jest odkrycie jakiegoś pomysłu i potem jego wdrożenie. Nie kłócimy się tutaj o jakieś ważne sprawy, o różnice pomiędzy wynalezieniem a skonstruowaniem. Jak rozumiem, jest to tylko wzgląd językowy, co dla pana lepiej brzmi.

Poseł Joanna Senyszyn (Lewica):

Patenty są za wynalazki, a nie za odkrycia na strychu.

Poseł Paulina Matysiak (Lewica):

Jeżeli to nie jest problem, może po prostu w drugim zdaniu zapisać „wynalezionej przez niego lampy”, a to krótkie zdanie wyrzucić, żeby się nie powtarzało, żeby kompromisowo...

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Co wrzucić, wyraz „naftowej”?

Poseł Paulina Matysiak (Lewica):

Wtedy skreślamy zdanie: „Był też wynalazcą lampy naftowej”.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Chodzi o to, żeby w ogóle je usunąć. Tak?

Poseł Paulina Matysiak (Lewica):

W kolejnym zdaniu zamiast „skonstruowanej” zapisujemy „wynalezionej”. Wtedy nie powtarzamy dwa razy słów „wynalazca”, „wynalezionej”, „skonstruowanej”, nie ma powtórzenia z lampą naftową.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Chwileczkę. Jeszcze pani poseł Violetta Porowska.

Poseł Violetta Porowska (PiS):

Szanowni państwo, chciałabym podkreślić, że właśnie to zdanie w sposób szczególny eksponuje wynalezienie lampy naftowej. W Wikipedii możemy przeczytać, że było to nowatorskie, oryginalne rozwiązanie problemu technicznego. Jest to rozwiązanie pewnego problemu technicznego. Natomiast skonstruowanie to właśnie wykorzystanie rozwiązania, które wynaleziono. Myślę, że w niczym to nie umniejszy, jeżeli pozostawimy zapis, że był wynalazcą lampy naftowej i w 1853 roku przy świetle skonstruowanej przez niego lampy naftowej itd., jeżeli utrzymamy jedno i drugie zdanie. Podkreślamy przecież wielki wynalazek, który tak naprawdę zmienił całą rzeczywistość. Światło przyszło pod strzechy, mówiąc krótko.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dobrze. Przychylałbym się raczej do opinii pani poseł, ale wyrazu „naftowej” już bym nie powtarzał, żeby jednak trochę wyjść naprzeciw uwagom państwa posłów, dlatego że takie powtórzenie...

Poseł Violetta Porowska (PiS):

Niech będzie zapis „przez niego lampy”. Pozostawmy jednak zdanie, że był wynalazcą lampy naftowej, dlatego że właśnie ono podkreśla jego wielki dorobek i wkład w życie.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dobrze, dobrze. Jeżeli jest zgoda, to usuwamy tylko określenie „naftowej” w drugim przypadku. Dobrze.

Teraz akapit trzeci, który brzmiałby w ten sposób: „Ignacy Łukasiewicz wraz ze swoją siostrą Emilią Stacherską angażował się w działalność niepodległościową, za konspirację w okresie Powstania Krakowskiego był więziony przez Austriaków. Wspierał finansowo Powstanie Styczniowe, a później udzielał schronienia i umożliwiał pracę jego uczestnikom. Był też posłem na Sejm Krajowy i radnym krośnieńskiej Rady Powiatowej, przewodził Krajowemu Towarzystwu Naftowemu” – tutaj kropka, a nie przecinek – „Pełnił wiele funkcji społecznych. Jako wielki filantrop fundował szkoły, szpitale, kościoły, drogi i mosty. Utworzył Towarzystwo Zaliczkowe w Krośnie. Organizował kasy zapomogowe, które jako pierwsze takie instytucje w Europie zabezpieczały robotników na wypadek choroby czy inwalidztwa. Jako pierwszą założył w kopalni Bóbrka kasę bracką, czyli nowoczesny system ubezpieczeń społecznych robotników. Dbał również o rozwój oświaty i kultury oraz edukacją pracowników przemysłu naftowego. Za działalność charytatywną papież Pius IX nadał mu tytuł szambelana papieskiego i odznaczył go Orderem Św. Grzegorza Wielkiego.”.

Tutaj rzeczywiście jest dużo wątków, kompilacja z kilku projektów uchwał. Czy jest zgoda na taki zapis? Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne.

Legislator Katarzyna Abramowicz:

Szanowni państwo, do omawianego akapitu mamy kilka drobnych i jedną większą uwagę. Językoznawcy zwracają uwagę, żeby nazwy powstań pisać małą literą. Jest to do uznania Wysokiej Komisji, ale zdaje się, że powstanie krakowskie i powstanie styczniowe

powinniśmy pisać małą literą. Tak samo radę powiatową, krośnieńską radę powiatową również powinniśmy pisać małymi literami.

Jeżeli chodzi o Krajowe Towarzystwo Naftowe, językoznawcy zwracają uwagę, że nazwa ta funkcjonuje od 1881 roku, a wcześniej towarzystwo to miało nazwę Towarzystwo dla Opieki i Rozwoju Przemysłu i Górnictwa w Galicji. Do druku nr 1317 mieliśmy przygotowaną uwagę, żeby tę nazwę zapisać w ten sposób, że było to Towarzystwo dla Opieki i Rozwoju Przemysłu i Górnictwa w Galicji, później znane jako Krajowe Towarzystwo Naftowe.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo. Co do rady powiatowej, myślę, że to słuszna uwaga, iż powinniśmy to zapisać z małych liter. Co do powstań, raczej bym się upierał, ze względu na poświęcenie owych ludzi, z uwagi na to, że walczyli o niepodległość, że ginęli, żeby jednak ich uczcić tym, żeby nazwy te były z dużych liter.

Oczywiście tutaj chciałem skrócić, ale to racja, że należałoby użyć pierwszej nazwy z czasów Ignacego Łukasiewicza, czyli zamiast Krajowego Towarzystwa Naftowego, tak jak było w projekcie przedstawionym przez pana posła Marka Rząsę, Towarzystwo dla Opieki i Rozwoju Przemysłu i Górnictwa w Galicji, tylko żebyśmy już nie tłumaczyli, że później była inna nazwa. Myślę, że tak byłoby bardziej ściśle i zgodnie z faktami. Czy możemy przyjąć w ten sposób? Jeżeli tak, to przechodzimy do akapitu czwartego.

Właśnie tutaj będzie kwestia uzupełnienia: „Jako twórca i organizator przemysłu naftowego Ignacy Łukasiewicz doprowadził do rozwoju Podkarpacia, a stopniowo znacznej części polskich ziem pod zaborami, tworząc bardzo wiele miejsc pracy i podnosząc poziom życia mieszkańców. Jego liczni następcy – przemysłowcy naftowi doprowadzili do rozkwitu tej gałęzi polskiej gospodarki. Także dzisiaj jest patronem przemysłu naftowo-gazowniczego i rafineryjnego w Polsce, a jego dziedzictwo powinno być mocno i stale rozwijane oraz propagowane w Europie i na świecie.”.

Proszę bardzo, pan poseł Marek Rząsa.

Poseł Marek Rząsa (KO) – spoza składu Komisji:

Proponuję, żeby akapit ten zakończyć takim zdaniem: „To na zapoczątkowanym przez Łukaszewicza procesie destylacji ropy naftowej bazuje współcześnie wiele gałęzi przemysłu – chemicznego, kosmetycznego i nowoczesnych technologii”.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Jest pytanie. Ponieważ w zdaniu, które dotychczas, w nowej wersji byłoby końcowym czwartego akapitu, jest mowa o patronie, o jego dziedzictwie, czy proponowane zdanie nie powinno być (ewentualnie jest to do rozważenia) nie ostatnim, ale przedostatnim w tym akapicie? Z kolei w drugim zdaniu od końca jest właśnie mowa o rozwoju gospodarki.

Poseł Marek Rząsa (KO) – spoza składu Komisji:

Może być tak. Po słowach „do rozkwitu”...

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

W takim razie poprawka pana posła Marka Rząsy polegałaby na wprowadzeniu nowego zdania jako przedostatniego zdania w czwartym akapicie. Czy jest zgoda, żeby to przyjąć? Jest zgoda Komisji. Dziękuję.

Proponuję takie brzmienie ostatniego, piątego akapitu: „Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, szczególnie ze względu na wielkie i niezwykłe zasługi Ignacego Łukasiewicza dla przemysłu i gospodarki Polski, a także jego zaangażowanie w walkę o niepodległość ojczyzny oraz dbałość o pracowników, ustanawia rok 2022 Rokiem Ignacego Łukasiewicza, twórcy przemysłu naftowego”. Czy Biuro Legislacyjne ma uwagi? Nie ma uwag. Dziękuję. W takim razie możemy wprowadzić nowe brzmienie piątego akapitu oczywiście formalnie też poprzez poprawkę. Jeżeli tak, to rozumiem, że akapit piąty także został rozpatrzony. Proszę bardzo, pan poseł Jacek Świat.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Akapit kończy się po przecinku dopisaniem określenia „twórcy przemysłu naftowego". Przez całą uchwałę pokazujemy, że Łukasiewicz miał wiele twarzy, miał wiele dokonań, a kończymy to tylko dopisaniem, że był twórcą przemysłu naftowego. Zostawiamy to jako rzecz najważniejszą. Po wyrazach „ustanawia Rokiem Łukasiewicza" postawiłbym kropkę już bez dopisywania tego, dlatego że cała uchwała jest trochę o czym innym.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Tak, tak, rozumiem, że wbrew pozorom to wzmacnia wymowę, a nie osłabia, jeżeli nie będzie trzech ostatnich słów. Myślę, że to słuszna uwaga. Dobrze. Dziękuję bardzo. W takim razie przyjęliśmy akapit piąty.

Teraz poddaję pod głosowanie wniosek o przyjęcie całego projektu uchwały. Rozumiem, że możemy głosować. Oczywiście jeżeli ktoś się nie zalogował, proszę o zalogowanie się. Niestety, mogą głosować tylko członkowie Komisji. Dwaj posłowie wnioskodawcy z Podkarpacia nie mogą zagłosować. Czy możemy już głosować? Myślę, że tak. W takim razie poddaję pod głosowanie wniosek o przyjęcie całego projektu uchwały.

Kto jest za? Kto jest przeciwny? Kto się wstrzymał? Rozumiem, że nikt nie zgłasza problemów technicznych z głosowaniem. Może ktoś ma takie problemy, ale ich nie zgłasza. Tego już nie wiemy. Zamykamy głosowanie. Proszę o podanie wyników.

Oddano 22 głosy. Wszyscy głosowali za.

Stwierdzam, że projekt uchwały wraz z poprawkami został przyjęty przez Komisję.

Proszę bardzo, pan poseł Mieczysław Kasprzak.

Poseł Mieczysław Kasprzak (KP) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, jako że projekt z druku nr 1136 był wiodący – dziękuję za poparcie – proponuję, żeby posłem sprawozdawcą był poseł Jarosław Rzepa. Mówimy o tym, co się działo w Galicji. Obaj jesteśmy z dawnej Galicji. Jarosław Rzepa, jeden z wnioskodawców, jest akurat z drugiej strony Polski. Niech zafunkcjonuje tutaj jedność. Proponuję, żeby światło lampy naftowej doszło również do Szczecina.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo. Rozumiem, że pan poseł Mieczysław Kasprzak...

Poseł Mieczysław Kasprzak (KP) – spoza składu Komisji:

Z chęcią bym się tego podjął, ale nie mogę.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Wiem. Pan poseł Mieczysław Kasprzak płynnie przeszedł do punktu obejmującego wybór posła sprawozdawcy i zaproponował kandydaturę posła Jarosława Rzepy. Teraz tak. Zgłasza się jeszcze pan poseł przewodniczący Marek Suski.

Poseł Marek Suski (PiS):

Przepraszam, nie było jeszcze punktu zgłaszania kandydatów na sprawozdawcę, więc pan poseł jakby wyprzedzająco zgłosił kandydaturę. Mam jednak propozycję pana przewodniczącego jako sprawozdawcy, i to z kilku powodów. Jeden powód jest taki, że pan przewodniczący koncyliacyjnie jako wiodący przyjął państwa projekt, ale tak naprawdę przyjęliśmy projekt przez niego przygotowany. To jest jedna rzecz. Druga sprawa. To, że pan przewodniczący koncyliacyjnie zgodził się na wasz druk jako wiodący, nie oznacza, że jest to także prawo do bycia sprawozdawcą. I trzecia, myślę, że też niezwykle istotna sprawa. Pan przewodniczący jest z Podkarpacia, mieszka tuż obok miejsca, gdzie była główna działalność Łukasiewicza. Można powiedzieć, że wychował się w jego kulcie. Myślę, że także terytorialnie będzie bardzo uzasadnione, żeby był to pan przewodniczący. Trzecia, kolejna kwestia. Jednak ranga Łukasiewicza wymaga, żeby sprawozdawcą był przewodniczący Komisji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję panu przewodniczącemu. Pani przewodnicząca Bożena Żelazowska, a potem pani poseł Urszula Augustyn.

Poseł Bożena Żelazowska (KP):

Panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, otóż pierwszym projektem, który był zgłoszony, był projekt przedstawiony przez posła Mieczysława Kasprzaka, który jest właśnie z tego regionu. Skoro poseł Mieczysław Kasprzak zdecydował się przekazać głos Jarkowi Rzepie, to jestem za tym, żeby posłem sprawozdawcą był poseł Jarosław Rzepa. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani poseł Urszula Augustyn.

Poseł Urszula Augustyn (KO):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Szanowna Komisja, warto czasem wznieść się ponad podziały. Naprawdę. Zdanie, które wygłosił pan przewodniczący Suski, że ranga Łukasiewicza jest taka, że wymaga, żeby nie poseł, tylko przewodniczący Komisji był sprawozdawcą, jest po prostu niegrzeczne. Proszę więcej tego nie robić. Chciałabym wzmocnić absolutnie głos koleżanek i kolegów. Naprawdę jeżeli potrafimy dojść do jednego projektu, jeżeli potrafimy wszyscy za nim zagłosować, to zagłosujmy także solidarnie za panem posłem Rzepą, które może być przedstawicielem naszej Komisji. Bardzo szanuję pana przewodniczącego, ale naprawdę nie zawsze musi nas reprezentować przy wszystkich projektach.

Poseł Joanna Senyszyn (Lewica):

Panie przewodniczący, proponuję zgasić światło, zostawić pretendentów. Ten, który wyjdzie żywy z pokoju, to...

Przewodniczący poseł Piotr Babinetz (PiS):

Myślę, że najszybciej rozstrzygniemy sprawę jednak bez jakichś pojedynków i bez czekania aż ktoś umrze, tylko kiedy przejdziemy do głosowania. Większość Komisji rozstrzygnie większość głosujących rozstrzygnie, tylko teraz jak powinniśmy głosować? Alternatywnie? Chyba powinniśmy głosować alternatywnie, najpierw... Nie. Dobrze, jednak nie alternatywnie. Głosujemy kto jest za, kto jest przeciw, kto się wstrzymał nad jedno kandydaturą, a potem ewentualnie nad drugą. Czy wszyscy wiemy, jak głosujemy? Pierwsza została zgłoszona kandydatura pana posła Jarosława Rzepy, w takim razie przechodzimy do głosowania.

Kto jest za tym, żeby posłem sprawozdawcą był pan poseł Jarosław Rzepa? Dziękuję. Kto jest przeciwny? Dziękuję. Kto się wstrzymał? Dziękuję. Czy wszyscy oddali głos? Tak. Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Oddano 22 głosy. 7 głosów za, 14 głosów przeciw, wstrzymała się 1 osoba.

W takim razie kandydatura nie została wskazana.

Przechodzimy do następnego głosowania.

Czy możemy już głosować? Kto jest za tym, żeby posłem sprawozdawcą był poseł Piotr Babinetz? Dziękuję. Kto jest przeciwny? Dziękuję. Kto się wstrzymał? Dziękuję. Czy wszyscy zagłosowali? Chyba tak. Dziękuję. Proszę o podanie wyników.

Oddano 21 głosów. 14 głosów za, 5 głosów przeciwnych, 2 głosy wstrzymujące się.

Stwierdzam, że Komisja wybrała posła sprawozdawcę.

Nie wszystko udało się nam koncyliacyjnie przeprowadzić, ale treść uchwały tak, a myślę, że treść uchwały jest tutaj najważniejsza.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny posiedzenia.

Dziękuję państwu. Zamykam posiedzenie.